

Forfatter: Ørsted, Hans Christian

Titel: BREV TIL: Thisted, Valdemar Adolph FRA: Ørsted, Hans Christian (1849-01-26)

Citation: Ørsted, Hans Christian : "BREV TIL: Thisted, Valdemar Adolph FRA: Ørsted, Hans Christian (1849-01-26)", i *Breve fra og til Hans Christian Ørsted*, Th. Linds, s. 587. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002053861-X00-shoot-L002053861X000162.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til Hans Christian Ørsted

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Til V. Thisted.

Kjøbenhavn den 26de Januar 1849.

De faaer her meget seent min Tak for Deres sidste mig tilstillede skjønne Gave ; men jeg haaber, at De vil undskylde mig, naar De erfarer, at jeg ved en Feiltagelse af Boghandlerens Folk ikke fik første Bind og Deres med samme følgende Brev, førend anden Deel allerede for nogen Tid siden var udkommen. Jeg har nu læst den med megen Fornøielse. Naturskildringerne deri have en stor Klarhed og Friskhed; man reifer med Deres Reisende. En ædel Sands for Det, som giver Tilværelsen sit sande Værd gennemtrænger det Hele. Beskrivelsen over Kamplegene er, som allerede offentligt er bemærket, i Sandhed episk. Besøget i Hulen er udmærket lykkeligt beskrevet og har en stor Virkning. Fortællingen om Beatrice er allerede for sig en fortryllende Idyl, og er saa godt indlemmet i det Hele. at mon kun meget uegentligt vilde kunne kalde den en Episode.

Men De vil, sikkert spørge, om jeg Intet har at bemærke imod Digtet; og De vil neppe skjænke mig Svaret. Jeg hører hyppigt indvende, uagtet Digtet finder stort Bifald, at der altfor ofte kommer Beskrivelser igjen over meget beslægtede Gjenstande; ganske kan jeg ikke forkaste denne Indvending. Vel seer jeg klart, at der med Hensyn paa de fleste af disse Beskrivelser kan svares, at de høre til det Hele, og i Virkeligheden udkræves til at anskueliggjøre os den Egn, der er Begivenhedernes Skueplads; og de have virkelig gjort mig det muligt i Aanden at bereise Vierwaldstädtersøen og dens store Omgivelser og derved at faae en saa levende Forestilling om den, som jeg neppe vilde have ventet af en Beskrivelse; men det ligger i Sagenss. 588Natur, at Beskrivelser over Landskaber, om ogsaa i sig selv mesterlige, i Længden trætte. Naar man nu ikke vil savne den store Anskuelse, som hine Beskrivelser meddele, og dog forlanger en større Korthed, gjør man vistnok Fordringer, som staae i Modsigelse med hinanden; men det er en Modsigelse, som Digteren i et tilkommende Værk, sandsynligviis om en høist forskjellig Gjenstand, vil vide lykkeligt at forsone, ved en Sammentrængthed, der ikke udelukker Anskueligheden. Den Kraft, hvormed en mere sammentrængt Fremstilling virker, vil give en rig Erstatning for nogle Opoffrelser.

17*

Et andet Punkt, hvori jeg ikke er enig med Dem, maa jeg endnu berøre. Det forekommer mig, at Digteren tillægger sin Olga og sin Banner en større Roes, end den Charakter, de virkelig vise, fortjener. De forekomme mig Begge altfor stivsindede. Hun siger, at hun har føiet sig efter alle hans Fordringer; men man seer ikke hvilke, med mindre en Piges ja skal betragtes som en Opoffrelse. Af ham fordrer hun derimod Noget, der henhører til de største Opoffrelser, man kan forlange af en Mand: nemlig at han skal opgive sin Livsplan. Den usigelige Bitterhed, hvortil han hengiver sig, fordi hun drager sig tilbage, synes mig paa den anden Side at være et uskjønt Træk. Lad dem være saadanne! men betragte dem som fortræffelige Mennesker, kan jeg ikke. Oberstinden synes mig ogsaa at drive sine Kjærlighedscapriser vel vidt. Det herlige, og digterisk skjønt udførte Træk, den besriede Ørn, maatte i det Mindste gjøre Ende paa hendes Plagerier. Men uagtet jeg nu ikke er ganske enig med Digteren i at sætte disse Charakterer saa høit, er jeg dog langt fra at miskjende de mange lykkelige Træk i Charakteerskildringen, og heller ikke er jeg uden Følelse for den Interesse, de indgyde.

s. 589Modtag endnu engang min Tak for den skjønne Gave, De har gjort mig med dette Digtværk. Vedbliv at bevare Deres venlige Sindelag imod mig og forsøm ikke at besøge mig, naar De kommer til Kjøbenhavn.

Deres hengivne
H. C. Ørsted.

S. T.
Herr Adjunkt Thisted.